
Minneord

OSS IMELLOM

Per Inge Lundmo døde 19.10. 2009 ved St. Olavs hospital etter en lengre sykdomsperiode, 63 år gammel.

Per vokste opp i Steigen kommune i Nordland, og tok medisinsk embetseksamen ved Universitetet i Bergen i 1972. Etter turnustjeneste i Trondheim og Lyngen startet han sin kirurgiske utdanning ved Rana sykehus i 1976. Han ble ansatt ved kirurgisk avdeling ved Regionsykehuset i Trondheim i 1978, som også forble hans arbeidssted. Per var godkjent spesialist i generell kirurgi og i urologi. Han var forskningsstipendiat 1980–83, og tok den medisinske doktorgraden ved Universitetet i Trondheim i 1985 med avhandlingen *Androgen metabolism in the prostate*. I 1990/91 hadde han forskningsopphold ved Johns Hopkins Hospital, Baltimore, USA. Han ble ansatt som førsteamanuensis I ved Det medisinske fakultet i 1987, og Universitetet i Trondheim/Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet var hans hovedarbeidsgiver frem til hans bortgang. Han var norsk representant i styringsgruppen i Scandinavian Prostate Cancer Group (SPCG) fra 1989 til 1999, og styremedlem i SPCG-stiftelsen fra 1995. Han var en periode leder i Norsk urologisk forening.

Per Lundmo var med på etableringen av Klinikk Stokkan i 1988. Per vil bli husket som en engasjert og dyktig universitetslærer. Han trivdes med studentene som han møtte med vennlighet og interesse. Han evnet å krydre sine forelesninger med humor som understreket det faglige budskapet. Studentene hedret ham et år med utmerkelsen «Årets foreleser», en utmerkelse som henger høyt og som gledet ham stort. Selv med svekket helse bevarte han sitt sterke engasjement og ønske om å gi av sin kunnskap og erfaring i studentundervisningen.

Pers kliniske og forskningsmessige hovedinteresse var andrologi og sykdommer i prostata, og han var alltid godt oppdatert om nyvinninger innen sine interesseområder. Pasienter og kolleger vil huske ham for hans vennlighet, imøtekommenhet og fleksibilitet. Det var alltid lett å be Per om en hjelpende hånd, enten behovet var på en hektisk poliklinikk, travel operasjonssentral eller visittgang på en overfylt sengepost. Med sin faglige trygghet og sitt vennlige og respektfulle møte med medmennesker oppnådde han stor tillit både blant pasienter og personale.

Det var med stor sorg kolleger og medarbeidere måtte konstatere Pers gradvis sviktende helse. Vi har mistet en dyktig kollega, og mange pasienter har mistet en dyktig og omsorgsfull doktor. Våre tanker går til Runa, som altfor tidlig mistet sin kjæreste, ektefelle og livskamerat.

På vegne av kolleger og medarbeidere ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet, St. Olavs hospital og Klinikk Stokkan

---

Publisert: 25. februar 2010. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.09.1371

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 9. juli 2026.